

anebo bylo-li dáno zadostiučinění — zde se ovšem může jednati pouze o útraty vzniklé po zadostiučinění.

Soud může podle svého volného uvážení o právé zmíněných otázkách rozhodnouti, rovněž tak o rozdělení nebo vzájemném zrušení útrat — což jest přípustno obdobně jako v řízení civilním. Takový případ nastane zejména byl-li vinník odsouzen jen pro některý z inkriminovaných činů.

Také proti svévolným průtahům řízení může soud zakročití účinnou zbraní v tom směru, že může uložití tomu, kdo svévolně nebo liknavě různými opožděnými důkazy řízení protahuje, náhradu útrat touto liknavostí nebo svévolí vzniklých.

Obdobná ustanovení o útratách platí pro řízení opravné. (35.)

V. Oddíl pátý.

Ten obsahuje zejména výpočet zrušených předpisů a pak což jest důležité, změny a doplňky zákona č. 124/1924 Sb. z. a n. (o urážk. tiskem).

»Pan Dr. Artur Sterner, veřejný notár v Kremnici (Slovensko) navrhl Správnému výboru verejnonotárských komor na Slovensku v Bratislavě, aby peňažné ústavy na Slovensku cestou svojích centrálok náležite upozornené byly na eminentné národohospodárske a justično-technické výhody dlžobných úpisov (úver zabezpečujúcich listín, a t.ď.), vyhotovených vo forme priamo vykonateľných verejnonotárských listín a aby tak znovu preniklo do všeobecného verejného vedomia to presvedčenie, že pomocou takých listín tak záujmy úver hľadajúceho obecnstva, ako i samých peňažných ústavov čo najideálnejšie sú zabezpečené.

Dô v o d y :

Ustanovizeň verejnonotárskeho poriadku o priamo exekvabilných verejnonotárských listinách reprezentuje najmodernejšiu (= vždy živú a životaschopnú) časť verejnonotárskeho poriadku a povolená je par excellence potrebám celého hospodárskeho života slúžiť. Žiaľ, práve toto ideálne právne instrumentum temer úplne je zanedbané a skoro nikde a nikdy nepraktizuje sa, aspoň nie na poli úverovom. Znovu oživenie tejto — neprávom zapomenutej — ustanovizeň ale malo by neoceniť veľkého praktického účinku na celé naše úverníctvo.

Verejnonotárska sadzba je taká minimálna, že vyhotovenie dlžobných úpisov vo forme verejnonotárských listín, nie len že by neznamenal zafaženie obecnstva, ale práve naopak: vyhotovenie takých listín osvedčilo by sa celkom iste lacnejším, ako dosavádna ich súkromná forma, hlavne tam, kde prípravné práce (porady, výpis z pozemkovej knihy) neboly by konané samým verejným notárom, ale peňažnými ústavmi, alebo ich stálymi právnymi zástupcami. V takýchto prípadoch súčinnosť verejného notára obmedzila by sa len na púhe spísanie verejnonotárskej listiny a na spísanie hodnoverného vyhotovenia, odpisu pre pozemkovú knihu a pre berný úrad. Dobrým svedomím môžeme tvrdiť, že — pri nízkosti našej sadzby — naša odmena na každý pád znamenala by len slevnenie (a nie zdraženie, ako si to neinformované kruhy myslia) doterajšieho stavu. V terajšej, príliš priostrenej finančnej tiesni obecnstva a tiež v ostrom konkurenčnom boji samých peňažných

ústavov tedy všeobecné prijatie mojho návrhu znamenalo by celkom určite reformatio in melius.

Čo by znamenalo pre náš malý ľud úspora pravotných trôv na ten pád, akby tie — následkom priamej vykonateľnosti — úplne odpadly o tom — myslím — netreba sa obšírnejšie zmieniť, však tieto svoje úspory na pravotných trovách dlžníci na produktívne cieľe — investície do svojho majetku, výchova svojích detí, nákup dobytky, zvýšenie celej svojej životnej úrovne — mohli by blahodarne upotrebiť.

Tiež netreba podrobne vyzdvihnúť ďalekosiahly význam priamej vykonateľnosti — bez predchádzajúcej pravoty — pre samé peňažné ústavy, čo do čím najrychlejšej vydobytosti svojích pohľadávok.

Z ohľadu justično-technického nový smer tento znamenal by bezpochyby tiež značné zlepšenie. Odpadla by sem patriaca čiastka súdnej agendy spornej a s tým uvolnily by sa — prácou i tak preobťažené — pracovné sily súdov pre iné práce a tak čelilo by sa, aspoň čiastočne, veľkým ťažkostiam justičnej krízy.

Farizejstvo bolo by zamlčať, že pre verejnonotársky stav vykvitlo by tiež veľa dobrého a pekného z toho, keď by sa táto nová praks všade udomácnila. Naše kancelárie — ubiednuté, degradované a skoro zničené nesnesiteľnou konkurenciou súdov a obecných notárov — zase by oživily, čulejšie by pracovaly a — nato veľkú váhu kladím — znovu staly by sa representantmi autority a dobrodinstva pre náš ľud, ktorý čoskoro naučil by sa pochopiť tomu, že to, čo preň konáme, je v prvom rade pre obecnstvo dobré, úspešné a úsporné, tak, ako si to tvorcovia verejného notariátu na celom kultúrnom svete predstavovali boli.«

Z E D N E

Padesátých narodenin Dra Eduarda Beneše, ministra zahraničných věcí, jednoho z hlavních budovatelů naší samostatnosti, vzpomněly Spolek notářů československých a notářská komora pražská srdečnou zdravicí, zaslanou jubilantovi dne 28. května t. r., spojenou s poděkováním za úspěšné hájení práv našeho národa i státu, spolu s výrazem obdivu nad neúpornou a tak úspěšnou prací na nejchoulostivějším poli činnosti mezinárodní i národohospodářské.

Referát o valné hromadě odboru »Praha« spolku čl. notářů, konané dne 28. dubna 1934 v restauraci »U Bumbříčka« v Praze II., Národní třída.

Valnou hromadu zahájil o 8. hodině večerní pan místostarosta spolku notář Josef Křen, který uvítal přítomné, zejména pana starostu spolku, notáře Dra. Černého, který po delší nepřítomnosti — omluvené nemocí — opětně schůzi navštívil. Ve zprávě předsednické vzpomnul srdečnými slovy zemřelého pana notáře Aloise Hella, jehož památku přítomní uctili povstáním.

Jednatelskou zprávu přednesla jednatelka Dr. Kozáková, v níž uvedla, že v období 1933—1934 konáno bylo 5 přednášek a 1 přátelský večer v Obecním domě se společnou večerí. Počet členů odboru činí 113, z toho 97 notářů a 16 kandidátů notářství. Výroční zpráva byla se souhlasem vzata na vědomí.

Zprávu pokladní přednesl pan pokladník odboru notář Vlach zároveň se zprávou přehližitele účtů. Dle této zprávy činí jmění spolku 2.067.60 Kč. K návrhu přehližitele účtů bylo výboru uděleno jednomyslně absolutorium. Při volbách, které konány byly aklamací, zvolen byl jednomyslně starostou spolku opětně pan notář Dr. Černý ze Říčan. Do výboru zvoleni byli:

a) páni notáři:

Dr. Jaroslav Heinitz v Praze II.,
Jan Krajiček v Berouně,
Josef Křen v Praze XII.,
Dr. Hugo Patsch v Ústí n. Orli.,
JUDr. Jaroslav Ponec v Žižkově,
Otakar Vlach v Praze VIII.;

b) ze stavu kandidátů notářství:

JUDr. František Janatka v Žižkově,
JUC. Václav Macas v Praze XII.,
JUDr. Anděla Kozáková v Praze II.,
Dr. Antonín Černý v Říčanech,
Dr. Alois Žofka v České Skalici;

náhradníky — kandidáti notářství:

Dr. Josef Možuta v Nymburku,
Dr. Otakar Hanna v Praze II.;

přehližitelem účtů pan notář Stanislav Pavlíček v Praze VII.

Členský příspěvek pro rok 1934 ponechán byl ve výši 10 Kč pro notáře. Pro kandidáty notářství jest členství bezplatné.

Při volných návrzích bylo usneseno, aby poslední sobotu v říjnu uspořádán byl odborem opětně přátelský večírek pro členy spolku, jejich dámy a hosty. Po té byla schůze skončena.

Po valně hromadě pokračoval pan Dr. Eduard Chloupek, kandidát notářství, ve své přednášce »O budoucnost stávu«. Zopakoval nejprve partii přednesené v první přednášce, konané dne 24. března 1934, zejména poznámky k osnově notářského řádu a k oprávnění notářovu zastupovati ve sporech. Na to přikročil k osnově civilního soudního řádu. Vylíčil dosavadní stav, dle něhož notář může zastupovati ve sporech před okresními soudy bez omezení, je-li v místech jen jeden advokát, a je-li jich více, s omezením hranicí 2.000.— Kč. Na to podrobil rozboru ustanovení šu 26 a 27 osnovy, podle něhož v místech, kde jsou alespoň dva advokáti, smějí notáři zastupovati strany jen výjimečně, nemůže-li nebo nechce-li žádný z advokátů stranu zastupovati. Uvedl, že jest ponížujícím pro stav notářský, že v pozůstalostní agendě má býti závislým nadále na libovůli aktuárů a nyní ještě ve sporné agendě závislým na libovůli advokátů a na praktických případech ukázal, jaké je v tom nebezpečí zproletarisování malých notářství, stanou-li se tato ustanovení osnovy zákonem.

V debatě, již se zúčastnili pan prezident komory Dr. Čulík, pan viceprezident komory Dr. Ponec, kandidát notářství Dr. Černý a Dr. Kozáková, byly probrány přednesené partii a poukázáno na obcházení činnosti soudního komisaře i tam, kde jest zákonem předepsána.

V závěru debaty uvítal pan přednášející požadavek p. prezidenta komory Dra. Čulíka, učiněný na poslední anketě v ministerstvu, aby agenda sporná byla ponechána nám v té míře jako dosud, a ukončil s přesvědčením, že není nikoho, kdo by vůdci našeho stavu za všechnu práci, kterou pro stav vykonal, nebyl zavázán vděčností a úctou.

Pan předsedající poděkoval panu Dru. Chloupkovi za velmi obsažnou přednášku, která uveřejněna bude v Českém Právu a ukončil schůzi.

Touto schůzí zakončeno bylo období 1933—1934. Dr. K.

Přeložení.

Ministr spravedlnosti přeložil notáře: Rudolfa Müllera ze Skutče do Cáslavě, Zdeňka Perka z Ledče nad Sázavou do Unhoště, Dra Hynka Heidla z Lázní Kynžvartu do Plané.

Jmenování.

Ministr spravedlnosti jmenoval kandidáty notářství: Karla Pícka notářem v Úpici, Dra Otakara Stáru notářem v Týně n. Vlt., Dra Antonína Lukeše notářem v Mostě, Dra Artura Schwarzera notářem v Cukmantlu (Slezsko), Dra Františka Matouše notářem v Ledči nad Sáz., Kamila Ruttnera notářem v Jesenicích, Augustina Fiedlera notářem v Lázních Kynžvartu.

Za stravu a byt vyučují přes prázdniny němčině, německé konversaci a korespondenci, třeba i jiným předmětům žáci a absolventi středních a odborných škol spolku »Komenský« (obchodní školy, ústavu pro ženská povolání a jednoročního obchodně-prodejněho kursu, který navštěvují absolventi škol odborných a abiturienti škol středních). Bližší zprávy podá ředitelství odborných škol spolku »Komenský« ve Vidni, Vorgartenstr. 95.

Boj o mír a bezpečnost státu jmenují se sebrané projevy ministra dra E. Beneše, které k jeho padesátinám vyšly v Orbisu (Praha XII.). Jsou logickým doplňkem dříve již vyšlých svazků paměti a měl by si je přečísti každý občan republiky. Osmiset stránková kniha obsahuje Benešovy výklady o jednotlivých otázkách zahraniční politiky a jeho soudy o ní. Téměř z každé stránky je zjevna vůle učiniti vše k zachování míru a evropské

spolupráce, při tom však stále je zdůrazňováno, že náš stát na těžké doby musí býti všestranně připraven, aby své zájmy za všech okolností a ve všech směrech mohl plně obhájit. Veliké dílo, jež v našem svobodném státě dr. E. Beneš jako úrčovateli základních a trvalých směrnic naší zahraniční politiky a hlavní tvůrce jejich tradic vykonal, přehlíží v obšírném úvodě: Dr. E. Beneš a československá zahraniční politika, dr. Kamil Krofta. Jednotlivé části knihy mají tyto názvy: Problém omezení zbrojení. — Jednání s Vatikánem. — Malá dohoda. — Ochrana menšin. — Reparační problém. — Likvidace světové války. — Hospodářská krize. — Situace Československa v dnešní hospodářské a finanční krizi. — Rozhodne se Evropa pro mír nebo válku? — Boj o demokracii v politice evropské a světové. — Německá revoluce a nová fáse evropské politiky atd. Celá účelně upravená publikace poučí nejen spolehlivě, ale i rychle a bez velkých obtíží o základních otázkách naší zahraniční politiky. Zařaďte ji do knihovny! Je vázaná za Kč 96.—.

Volba prezidenta republiky rozvíří zájem veřejnosti o otázky spojené s tímto významným aktem. Vyšla teď v Orbisu (Praha XII.) publikace, která po prvé soustavně shrnuje praktické zkušenosti, tradice a zvyklosti, jež se nahromadily za prvých patnáct let trvání instituce republikánského prezidentství u nás. Jmenuje se **Československý prezident republiky — státoprávní instituce a její život**. Napsali ji čtyři autoři — tři z nich úředníci kanceláře prezidenta republiky, čtvrtý úředník ministerstva Národní obrany. Jsou to: Dr. E. Sobota, Dr. R. Křovák, Dr. J. Vorel a Dr. A. Schenk. V úvodním slově ke knize je zdůrazněno, že tato práce nebyla podnícena ani inspirována nikým, leč autory samotnými a že je to tedy publikace neoficiální. Líčí se v ní, jak byla u nás prezidentská instituce zakládána, jakých vzorů cizích ústav a cizích politických zkušeností bylo použito a do jaké míry byly přizpůsobeny našemu prostředí atd. Z názvů jednotlivých kapitol nejlépe vystoupí její obsah: I. Nabytí, trvání a pozbytí úřadu prezidenta republiky. II. Postavení prezidenta republiky. III. Prezident republiky a vláda. IV. Prezident republiky a zákonodárství. V. Vrchní velitelství branné moci VI. Jmenovací právo prezidenta. VII. Ostatní ústavou daná působnost. Tato opravdu aktuální kniha vyšla v Politické knihovně a je brožovaná za Kč 70.—, vázaná za Kč 85.—.

Věstník Spolku československých kandidátů notářství.

Brněnská odbočka našeho spolku uspořádala ve dnech 9. a 10. června t. r. zájezd do Litomyšle, jehož se zúčastnilo vedle kolegů moravských též 5 kolegů z Čech a jako hosté dámy některých kolegů, p. notář Müller ze Skutče, právě přeložený do Cáslavě, a němečtí kolegové Dr. Schneider a Dr. Knab. Omluvili se kol. starosta Dr. Hybl, Dr. Světlík a Dr. Skřivánek, jimž účast byla znemožněna nenadálými překážkami.

V sobotu při společné večeři probrány všechny aktuální stavovské i spolkové otázky v obšírné debatě, které se zúčastnili zejména kol. starosta Macas, Dr. Chloupek a bývalí starostové kol. Konečný a Dr. F. Janatka. V neděli po ranní procházce městem a zámeckým parkem konána pak společná pracovní schůze, kterou řídil původce a organisátor tohoto zájezdu, bývalý zaslužilý starosta odbočky kol. Konečný z Brna. Před započetím jednání došla zpráva o přeložení a jmenování notářů v Čechách, jež přijata s uspokojením a nadějí, že dojde i na brzké obsazení ostatních uprázdněných míst a zejména též míst moravských, z nichž na př. Moravská Ostrava jest neobsazena již 1¼ roku! Po zahájení schůze a uvítání přítomných nastínil starosta spolku kol. Macas činnost spolku od poslední valné hromady, načež hlavní referent, kol. Dr. Chloupek z Břeclavi, probral obšírně otázku sociálního pojištění notářů a kandidátů, při čemž jako vzor vytkl krásnou úpravu tohoto pojištění v Rakousku, doloživ její nesrovnatelnou prospěšnost proti dnešním našim poměrům pečlivým rozбором jednotlivých ustanovení a praktickými případy; v dalším zdůraznil nutnost uspokojivé úpravy soudního komisařství, jakož i vhodnější a důstojnosti stavu odpovídající úpravy zástupčího oprávnění notářů v řízení sporném a exekučním v nových osnovách notářského řádu i civilního řádu soudního jako nutnost existenčního